

عنوان مقاله:

خصلت های نیکو و ارتباط آن با پیشرفت تحصیلی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سیماور ناصری -

مصطفی شیخ علی -

زهرا قلانی -

البرز بهمنی -

خلاصه مقاله:

از آنجایی که شخصیت انسان در دوران کودکی شکل می گیرد، پس بهتر است قبل از اینکه او به فردی بالغ تبدیل شود، خصوصیات مثبت و پسندیده را در او تقویت کنیم تا با همان خصلت های نیکو به دیگر عرصه های زندگی قدم بگذارد. ما باید استعدادها و خصوصیات منفی کودک را شناسایی کرده و سعی در از بین بردن آنها بکنیم. یکی از این انحرافات که یک نوع اختلال شخصیت در فرد محسوب می شود صفت ناپسند دروغگویی است. دروغگویی از جمله مسائلی است که همواره دغدغه خاطر مربیان، معلمان و اولیا قرار می گیرد. اکثر والدین از دروغگویی کودکان خود شکایت دارند ولی عامل شکل گرفتن این پدیده را در آنها نمی دانند و آگاهی چندانی برای برخورد با این پدیده زشت ندارند و اغلب دست به اقدامات عجولانه و تنبیهات ناروا و تحقیرات بی مورد می زنند که وضعیت را وخیم تر می کند. دروغگویی زمانی اتفاق می افتد که آنان می خواهند چیزی را توصیف نمایند یا به اصطلاح آرزویی کنند که واقعیت آن چیزی بود که می خواستند. در سنین ۶ یا ۷ سالگی کودکان از زشتی این کار مطلع می شوند. مثلاً کودکی ممکن است چهار کودک را در کوچه دیده باشد و عده آنان را هفت نفر ذکر کند. یک دلیل این بیان غیر واقعی می تواند عدم قدرت تمیز بین ۴ و ۷ باشد و دلیل دیگر این است که او میخواهد بگوید عده بچه ها بی را که دیده خیلی بوده بنابراین آن را افزونتر از واقع بیان کند. بدیهی است که در این قسمت زمینه ذهنی، پیامدهای رفتاری و تربیتی را مد نظر قرار دهیم و اگر مساله عدم تشخیص یا درک ذهنی باشد در این صورت اطلاق دروغگویی بعید به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

دروغ، دانش آموزان، پیامدهای رفتاری، روانشناسی رفتاری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1638683>

